

Pismo

z dnia 20 grudnia 2010 r.

Ministerstwo Finansów

DD3/033/179/CRS/10/PK-44

Opodatkowanie podatkiem dochodowym od osób fizycznych zwrotu przez pracodawcę kosztów zakupu okularów korygujących wzrok, niezbędnych w pracy przy obsłudze monitorów ekranowych.

www.mofnet.gov.pl

ZMIANA INTERPRETACJI INDYWIDUALNEJ

Na podstawie art. 14e § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 z późn. zm.), Minister Finansów zmienia z urzędu interpretację indywidualną z dnia 1 lipca 2009 r. Nr IPPB2/415-274/09-4/JB, wydaną przez Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie w imieniu Ministra Finansów, uznającą za prawidłowe stanowisko Spółki (Wnioskodawca) przedstawione we wniosku z dnia 30 marca 2009 r. (data wpływu 9 kwietnia 2009 r.), uzupełnionym pismem z dnia 26 maja 2009 r. (data wpływu 1 czerwca 2009 r.), o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego, dotyczącej podatku dochodowego od osób fizycznych w zakresie zwrotu kosztów zakupu okularów korekcyjnych, gdyż **stwierdza jej nieprawidłowość.**

UZASADNIENIE

W dniu 1 lipca 2009 r. Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie - działając na podstawie § 2 i § 7 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie upoważnienia do wydawania interpretacji przepisów prawa podatkowego (Dz. U. Nr 112, poz. 770 z późn. zm.) - wydał w imieniu Ministra Finansów interpretację indywidualną dotyczącą podatku dochodowego od osób fizycznych. Interpretacja wydana została na wniosek złożony w dniu 9 kwietnia 2009 r., w którym przedstawiono następujący stan faktyczny.

Zarząd Spółki, na podstawie rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 1 grudnia 1998 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy na stanowisku wyposażonym w monitory ekranowe (Dz. U. Nr 148, poz. 973), wydał wewnętrzne zarządzenie w sprawie ustalenia kwoty oraz trybu postępowania przy zwrocie pracownikom kosztów zakupu okularów korekcyjnych wzroku do pracy przy obsłudze monitorów ekranowych.

W zarządzeniu ustalono, że pracownikom, którzy w ramach profilaktycznej opieki zdrowotnej otrzymali od lekarza zaświadczenie lekarskie o konieczności używania okularów korygujących wzrok do pracy przy obsłudze monitorów ekranowych przysługuje zwrot kosztu zakupu tych okularów do wysokości 200 zł.

Zwrot, o którym mowa w zarządzeniu dokonywany jest, na podstawie poświadczenia lekarskiego zalecającego potrzebę stosowania okularów korygujących wzrok oraz faktury za zakup okularów.

Pismem z dnia 21 maja 2009 r. Nr IPPB2/415-274/09-2/JB wezwano Spółkę do uzupełnienia braków formalnych wniosku, co Spółka uczyniła pismem z dnia 26 maja 2009 r.

W związku z powyższym zadano następujące pytania:

1. Czy zwrot kosztów zakupu okularów korygujących wzrok do pracy przy obsłudze monitorów ekranowych podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych.
2. Czy dofinansowanie do okularów korekcyjnych dla pracowników jest kosztem firmy.

Przedmiotem interpretacji indywidualnej z dnia 1 lipca 2009 r. jest odpowiedź na pytanie pierwsze w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych. Odpowiedź na pytanie drugie została rozpatrzona odrębną interpretacją indywidualną.

Zdaniem Wnioskodawcy zwrot kosztów zakupu okularów korygujących wzrok jest świadczeniem rzeczowym, przysługującym na podstawie właściwego przepisu o bezpieczeństwie i higienie pracy, w związku z czym nie podlega poborowi zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych.

W interpretacji z dnia 1 lipca 2009 r. Nr IPPB2/415-274/09-4/JB Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie, działając w imieniu Ministra Finansów, uznał stanowisko Wnioskodawcy za prawidłowe, stwierdzając między innymi, że dla zastosowania zwolnienia przedmiotowego, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 11 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, bez znaczenia jest okoliczność, czy faktura dokumentująca zakup okularów korekcyjnych wystawiona jest na pracownika czy pracodawcę.

Po przeanalizowaniu akt sprawy oraz obowiązujących przepisów prawa Minister Finansów stwierdza, co następuje.

W myśl art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U.

z 2010 r. Nr 51, poz. 307 z późn. zm.), w brzmieniu obowiązującym w 2009 r., zwanej dalej "ustawą", opodatkowaniu podatkiem dochodowym podlegają wszelkiego rodzaju dochody, z wyjątkiem dochodów wymienionych w art. 21, 52, 52a i 52c oraz dochodów, od których na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej zaniechano poboru podatku.

Przepis art. 11 ust. 1 ustawy stanowi, że przychodami, z zastrzeżeniem art. 14-15, art. 17 ust. 1 pkt 6, 9 i 10 w zakresie realizacji praw wynikających z pochodnych instrumentów finansowych, art. 19 i art. 20 ust. 3, są otrzymane lub postawione do dyspozycji podatnika w roku kalendarzowym pieniądze i wartości pieniężne oraz wartość otrzymanych świadczeń w naturze i innych nieodpłatnych świadczeń.

Na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy za przychody ze stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej oraz spółdzielczego stosunku pracy uważa się wszelkiego rodzaju wypłaty pieniężne oraz wartość pieniężną świadczeń w naturze bądź ich ekwiwalenty, bez względu na źródło finansowania tych wypłat i świadczeń, a w szczególności: wynagrodzenia zasadnicze, wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, różnego rodzaju dodatki, nagrody, ekwiwalenty za nie wykorzystany urlop i wszelkie inne kwoty niezależnie od tego, czy ich wysokość została z góry ustalona, a ponadto świadczenia pieniężne ponoszone za pracownika, jak również wartość innych nieodpłatnych świadczeń lub świadczeń częściowo odpłatnych.

Na mocy art. 21 ust. 1 pkt 11 ustawy wolne od podatku dochodowego są świadczenia rzeczowe i ekwiwalenty za te świadczenia, przysługujące na podstawie przepisów o bezpieczeństwie i higienie pracy, jeżeli zasady ich przyznawania wynikają z odrębnych ustaw lub przepisów wykonawczych wydanych na podstawie tych ustaw.

W rozpatrywanym przypadku należy odwołać się do przepisu § 8 ust. 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 1 grudnia 1998 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy na stanowiskach wyposażonych w monitory ekranowe (Dz. U. Nr 148, poz. 973), na podstawie którego pracodawca jest obowiązany zapewnić pracownikom okulary korygujące wzrok, zgodne z zaleceniem lekarza, jeżeli wyniki badań okulistycznych przeprowadzonych w ramach profilaktycznej opieki zdrowotnej, w zakresie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach, wykażą potrzebę ich stosowania podczas pracy przy obsłudze monitora ekranowego.

Przenosząc powyższe na grunt analizowanego stanu faktycznego należy podkreślić, że aby móc zastosować zwolnienie podatkowe z art. 21 ust. 1 pkt 11 ustawy, przyjęte w zakładzie pracy zasady przyznawania tego rodzaju świadczeń rzeczowych muszą być zgodne z zasadami określonymi w przepisie § 8 ust. 2 ww. rozporządzenia. A fakt zobowiązania pracodawcy na mocy powołanego przepisu do zapewnienia okularów korekcyjnych oznacza, że w tym przypadku wolna od podatku dochodowego jest wyłącznie wartość świadczenia rzeczowego jakie pracownik otrzyma od swojego zakładu pracy, a nie ekwiwalent pieniężny za to świadczenie. Stąd też zwolnieniem tym nie jest objęta kwota, jaką zakład pracy wypłaca pracownikowi tytułem zwrotu kosztów zakupu okularów korekcyjnych na podstawie faktury wystawionej na pracownika.

W konsekwencji, w sytuacji zwrotu pracownikowi poniesionych przez niego kosztów zakupu okularów korekcyjnych pracodawca jest zobowiązany doliczyć kwotę tego zwrotu do przychodów ze stosunku pracy, o których mowa w art. 12 ust. 1 ustawy, oraz obliczyć, pobrać i wpłacić zaliczkę na podatek dochodowy na zasadach określonych w art. 32 i 38 ustawy.

Z tych względów należało zmienić z urzędu interpretację indywidualną z dnia 1 lipca 2009 r. Nr IPPB2/415-274/09-4/JP wydaną przez Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie, w której błędnie stwierdzono, iż w myśl art. 21 ust. 11 ustawy, wolny od podatku dochodowego jest zwrot kosztów zakupu okularów korekcyjnych, dokonywany przez pracodawcę na rzecz pracownika na podstawie faktury wystawionej na pracownika.

Zmieniona interpretacja indywidualna dotyczy stanu faktycznego przedstawionego we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej z dnia 30 marca 2009 r. i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania zmienianej interpretacji, tj. w dniu 1 lipca 2009 r.

POUCZENIE

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą zmianę interpretacji przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie ul. Jasna 2/4, 00-013 Warszawa, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał zmianę interpretacji indywidualnej, w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu - do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi; Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.). Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wnosi się (w dwóch egzemplarzach) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ustawy), na adres: Świętokrzyska 12, 00-916 Warszawa.

